

కరతారనిగే ప్రాథమిక చికిత్సయొందిగే కిషిల్రా హోపలాయితు. అవను శ్రీశి స్క్రిప్టు సుధారిసితు. అవను తుంబా హేదరిదు, నాచుతెలు ఇద్ద. అవనిగే లేతమాత్రవూ ఈజు బరుళ్ళిరల్లించుయదు తీయితు. ఆగ అవను, ‘నిమిష్టరన్న నోడి, ఈజువుచు సులభవేందు ననగే ఆస్తిసితు, అదక్కే నానూ సముద్రక్కే హారిదే’ ఎంద.

అవనిగే ఈ సాహస మత్తు తమాపే దుబారియాయితు. సద్గు అవను పారాదనెందు ననగే సంతసవాగిత్తు. నాను చోటా యువకరన్న మనసారే అభినందిసి. జోలో సహ అవరిగే ధ్వన్వాదగళన్న హేళిద, అవర చెన్న తట్టి కేగలన్న కులుకడ. కరతార సహ అవరిగే కృతజ్ఞతెంయన్న హేళిద, ఆగ అవరు నస్సన్న తోరిసుత్తా, ‘నమగల్ల, ఇవరిగే ధ్వన్వాదగళన్న హేళి. ఇవరు నిష్వముఖువుదన్న నోడి కిరుచిదరు’ ఎందరు.

‘ధ్వాంశు యూ ఆంటి..’ కరతార నస్సన్న అప్పికొండ.

నానూ అవనన్న అప్పికొండు హేళిది, ‘నాను సముద్రక్కే హారి నిస్సన్న ఉళిసలు బందిద్దరే, నాను నిస్స ధ్వన్వాదక్కే యోగ్యాగుణుత్తిద్దు’ నాను భిష్టాశి ఆత్మే.

‘నిష్వ హేగే సముద్రక్కే హారలు సాధ్య విత్తు? నిష్వ హత్త నిలో ఇద్ద’ ఎంద కరతార.

‘నిలోనన్న యార కేగాదరూ కోడముదిత్తు.’

జోలో హేళిద, ‘మమి, నివు సముద్రక్కే ఇలియదిద్దద్దు ఒల్పేయిదాయితు. నివు చోటావపరిద సహాయవన్న బేంద్రు సరి. అవరు ప్రోఫెషనలో.’

‘నాను ప్రోఫెషనలోగూ ఏరిద్దే..’

జోలో నాచుత్తా హేళిద, ‘నాను సుమ్మె నిష్వన్న హోగ్లిద్దే.. మమి, నిష్వ ఆజినల్లి ఈ హిందిన శక్తియల్ల, స్క్రిఫ్టియల్ల.. నివు కరతారనన్న పారు మాడలు సముద్రక్కే బరిదిద్దర్లు ఒల్పేయిదాయితు..’

కరతారన ఎరడూ కేగలన్న హిదిదు జోలో హేళిద, ‘మిత్ర, నిన ఉళిదే.. నిస్సన్న ఎల్లి కాఁడేకోల్లునో ఎంబ భయ ననగిత్తు...’ జోలోన కణ్ణుగల్ల తుంబి బందవ.

ఇద్దక్కిద్దంతే నావు మూవరూ పరస్పర తప్పికొండేవు. నమ్మ నడువే క్షణ కాల ఎల్లవూ స్థువాయితు. నాను వెనానికి మత్తు శారీరికవాగి దుబిలాగాగిద్దేనేదు యోచిసి రోచుసుత్తిద్దు. నాను కరతారనన్న ఉళిసలు సముద్రదల్లి ఇంయువ ద్వేయ మాడల్లు. నస్స ఈజెనల్లు ఈ హిందిన తాకత ఇల్లవేందు జోలో హేళుత్తిద్వానే. నస్సన్న ఒందు కాలదల్లి మీను మత్తు అల్గల మగశు ఎందు కరేయలాగుత్తిత్తు. ననగే నస్స ఈజిన బగ్గె తుంబు హమేయిత్తు. ఈగ

ఈ స్థిముంగోనిద ఏను ఉపయోగించే!.. నస్స మహినల్లి అదమ్మో భావనేగఁలు మూడుత్తిద్వావు. ఏనేనో నేనపాగుత్తిద్వావు... సహోదర నిలోన ఆశ్చిక సావు.. అవనన్న ఉళిసలు నమ్మ అసామధ్య... అష్టన సావు... నాను అవర కరేయన్న అవశేషిన మాడిద్దు... అబ్బాహమ్మానోందిగే అనుభవించ ఆత్మగ్ంధిని... లాస్సానోందిగిన యాకానమయ జీవన... నస్స అసాకాయకెతె.. నస్స ఏవతలే..

కరతార మత్తు జోలో ననగే సమాధాన హేళుత్తిద్దరు. జోలో తమాపే మాడుత్తా హేళిద, ‘సరి, హోగోణో, కరతార బదుచ్చక్కే పాటిఫ మాడోణి.. ఒందు ఒల్పేయ రేస్మోరేంటిగే హోగి ఉణి మాడోణి..’

‘నాను దుడ్చు కోడుత్తేనే, నాను కూడలే హేళిదే. ‘అగలి, నివే పేమెంటో మాడి.’ ‘ఒందు ఒల్పేయ రేస్మోరేంటిగి కరేదుకోండు హోగున.’

ఇష్టరూతమ్మమోబ్బోలో తేడుగొగలోనల్లి రేస్మోరేంటాగికి హుడుకాదిదరు. కడేగి అవరు ఒందు ముడిచేరియనో రేస్మోరేంటన్న అయ్యె మాడిదరు.

సంజీయ బదు గంటి. ఇంగ్లొ బే బిచోనిద ట్యాక్టీ హిదిదు నావు నేరవాగి రేస్మోరేంటిగే హోదెవు. కరతారన ఒద్దేయాద జడయి ఉడ్డ మత్తు దచ్చ కొదలుగఁలు అవన సోంటదవరగే జోతాడుత్తిద్వావు. అవను సంతసదల్లిరువంతే తోరుత్తిత్తు. అవనిగే జివనద చేలే తీర్చిత్తి. అవను యాపుదే అపాయిల్లదే పారాగిద్ద ఎంబ సంతస నమగు ఇత్తు. నస్స ఆకోంటనల్లి హెచ్చు హమివిల్లు, ఆదరే అందు సంజీయ రేస్మోరేంటో బిల్లన్న నన్ క్రేటింగ్ కాడోనిద కొప్పే.

ఈ ఘోషయ నంతర కరతార నమగే మత్తు హత్తిరందవనాద. నావు హోదల్లేల్లా అవను నమ్మాందిగిరుత్తిద్దు.

హగలిడి సుత్తాది, రాత్రి మనేగే ఒందు నివిసుత్తిద్వావు. నాను మత్తు నిలో బోనల్లి మలిదరే, జోలో కేగి నేళ్ళ హాసిద బోనల్లి నివిసుత్తిద్ద. ఆహుత్త దినగున్న నస్స జీవనద అత్యంత సంతసద దినగఁగిద్దవు. ఒట్టునల్లి కెనడా టొర్మో సువికరవాగిత్తు.

నస్స జోలో ఈ జగత్తినల్లి కాలురలు ఒంచియాగియే హోరాడుత్తిద్ద. అవను మనోబలవన్న హెచ్చుసలు అవనిగే హేళిద, ‘ప్యూ సాం, నాను నినగే దోషు ఆదశ వ్యాక్యియల్ల, ఎంబుదు నిజ. ఆదరే ననగే నినింత హెచ్చు అనుభవించే. నాను నాల్లు మహాద్విషాగఁల్లి భిన్నతెయిదే, అడక్కు మిలాగి సమానతెయిదే. నావు పరస్పర ఆదర మత్తు

ఆతీయతెయిద వెత్తిసిదరే, ఎల్లరూ నమ్మపరాగుత్తారే.’

జోలో ఒప్పిగయిద తలేయాడిసిద. ననగే తన్న భవిష్యద యోజనగలన్న హేళిద, ‘దియరా మదరా, మాస్టర్ మాడిద నంతర, ననగే ఇల్లియ మారు వఫ్ఫద వఫ్ఫ పమిచో సిగ్నల్లుదే. ఒందు వఫ్ఫద నౌకరి మాదిద నంతర ననగే ఇల్లియ పి.ఆరా. (పమిచోనెంటో రేసిపేనో) కాడో సిగ్నల్లుదే; ఎరదు వఫ్ఫగఁ నౌకరియ నంతర నాను ఇల్లియ నాగిరికెయన్న పడేయబట్టి. ఒమ్మె ననగే కెనడాద నాగిరికె సిక్కరే, నాను యువసోవగి బరువుదు సులభవాగుత్తాదే.’

నాను హేళిద, ‘మాహోగి సహ యువసోవనల్లి కాయం ఆగి నేలుసవ ఇట్టియిదే. నినో అమేరిక్కే తిఫ్స్ ఆగిబడు. నావేల్లా ఒందే దేలదల్లి, ఒందే నగరదల్లిరోణి... ఒందే నగరదల్లి, ఒంద్రిగోబదల్లిద్దరే ఎమ్మ చెన్నాగిరుత్తే...’

‘యస్ దియరా మదరా, హిగే ఆగువుదు...’

జోలుఅ నస్స జోతయల్లిరబేంబుదు నస్స అనేక వఫ్ఫగఁ బయికెయాగిత్తు. తప్పవాయిదాదరూ ఆ కనుమ ఈచేరువంతే తోరుత్తిత్తు. నాను పుళజితాగుత్తిద్దు. నాను తరచద కనుమగలన్న హేచెయిత్తిద్దు. నాను జోలోగి సియాటలోగి బరలు హేళిద.

జోలో ప్రతి మూనాఫల్లు తింగాలే ఒమ్మె సియాటలోగి బరలారంభించిద. నన్న ఇష్టరు మక్కలు నెన్నోందిగిరువుదన్న నోడి ననగే స్కుగ్ శిశ్చిదంతాగిత్తు. నిలోగింత జోలో ఇష్టప్తు వఫ్ఫ దేల్డ్రెవెన్డు ఆదరే అవనన్న తుంబా త్రిత్యముత్తిద్ద, ‘లిషట్లో ఔదరా’ ఎందు కరేయుత్తిద్ద. నిలో సహ అవన ప్రీతియన్న తక్కణ అరిద్ద. నస్స మదిలినిద జారి అవన మదిలోగే హోగుత్తిద్ద ఇష్టరు సహోదరర నదువే ఉత్తుమ హోందాణికెయిద్దుద్దన్న నోడి ననగే అపార సంతసవాయితు.

మాహోగి జోలోన మలకండియాగిద్ద. ఇంట అసహజ సంబంధగఁ బగ్గె అవను తుంబ పరిప్పక్షనాగిద్ద. అవను తన్న మలతందియోందిగే తుంబా గోరపదింద భేటియాగుత్తిద్ద. మాహోగిన మనసునల్లి అవన బగ్గె ఏత్తిత భావనేగిల్లిద్దవు. అవనన్న భేటియాదాగలేల్లా, అవనన్న దురుగుట్టి నోచుత్తా ననగే హేళుత్తిద్ద, ‘న్నాన్న, ఈ మనుషు నినగే ‘మమి’ ఎందు కరేదాగ ననగే ఏచెత్తువంద అన్నిసుత్తాదే...’

బడపాయి జోలో స్కుల్ల అన్నమనసునాద. అవిభక్త కుటుంబదల్లి కష్టగఁలు ఎదురాగుత్తావే. లాస్స మత్తు మాహోగినల్లి,